

מי מוכיח? תפלה, בהתחלה של יד, משום שבזה הוא נכנס לשאר הקדשה. ואם זה לא נמצא אצלו, לא שורה עליו קדשה למעלה, משום זה פתוב, (ויקרא טו) בזאת יבא אהרן אל הקדש וגו'.

והע"ר הזה לא שורה במי שפנות לאחר, ועל כן עבדים פטורים מעל מלכות שמים. ואם מהעל הזה הם פטורים, מכל השאר הם פטורים, שהרי השאר לא שורה על האדם, עד שנמצא עמו העל הזה, ומשום זה היו אוכלים ישראל במצרים חנם. אף כן יצא לחפשי חנם, שהרי עבד היה, וכל מה שעשה - חנם הוא, בלי על מלכות שמים. ואף על גב שחנם היו מעשיו - יצא לחפשי, ותהיה לו מנוחה.

לְאָחֵר שֶׁהוּא בְּחֵירוֹת וְנִמְצָא בּוֹ מְנוּחָה, נוֹתְנִים עָלָיו עַל, מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁהוֹצִיא אוֹתוֹ לְחֵירוֹת. וְאִם כֵּן אָדָם יִסְרֹב לְצֵאת לְחֵירוֹת, כְּמוֹ שְׂנֵאמַר וְאִם אָמַר יֹאמֵר הָעֶבֶד אֶהְיֶה אֶת אֲדֹנָי וְגו', הֲרִי בּוֹדֵאֵי פָגַם אֶת אוֹתוֹ מְקוֹם, שְׂעוֹב עַל מְלֻכוֹת שְׁלֹמְעֵלָה וְלִקַּח אֶת עַל אֲדוֹנוֹ. וְעַל זֶה מֵה פְּתוּב? וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל הַדֵּלֶת וְגו'. וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים, אֶל הָאֱלֹהִים סִתְּם, אֶל אוֹתוֹ הַמְּקוֹם שֶׁפָּגַם אוֹתוֹ שְׂגַם כֵּן נִקְרָא אֱלֹהִים.

וְהַיִּזוּה מְקוֹם יִקְרַב אֵלָיו? אֶל הַדֵּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה. מִשׁוּם שֶׁהַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא הַפֶּתַח שְׁלֹמְעֵלָה, וְנִקְרָא מְזוּזָה, וְהֲרִי נִתְבָּאָר. וְכִינֵן שֶׁהוּא הַתְּכֵן לִפְגַּם אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה, אוֹתוֹ פָּגַם נִשְׁאָר עִמּוֹ בּוֹ בְּגוֹפּוֹ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אֲזָנוֹ בַּמְּרָצַע וְעָבְדוֹ לְעֹלָם. יִהְיֶה עָבֵד פֶּתַח רְגְלֵי אֲדוֹנוֹ עַד שֶׁנֶּת הַיּוֹבֵל.

בְּקִדְמִיתָא הוּא דְכָלְא. מֵאֵן אוֹכַח. תְּפִלָּה, בְּקִדְמִיתָא שֶׁל יָד. בְּגִין דְּבִהָאֵי עֵייל לְשִׁאָר קִדְשָׁה. וְאִי הָאֵי לֹא אֲשַׁתְּכַח לְגַבִּיהָ, לֹא שְׂרִיא בִּיהָ קִדְשָׁה לְעֵילָא, בְּגִין כְּדָּ (ויקרא טו) בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו' פְּתִיב.

וְהָאֵי עוֹל לֹא שְׂרִיא, בְּמֵאֵן דְּאִיהוּ כְּפִית בְּאַחְרָא. וְעַל דָּא עֲבָדִין פְּטוּרִין מֵעוֹל מְלֻכוֹת שָׁמַיִם. וְאִי מֵהָאֵי עוֹל פְּטוּרִין, מְכַל שְׂאָר פְּטוּרִין. דְּהָא שְׂאָר לֹא שְׂרִיא עֲלֵיהָ דְּבַר נֶשׁ, עַד דְּאֲשַׁתְּכַח גַּבִּיהָ בְּהָאֵי עוֹל. וְכִינֵן כְּדָּ הוּוּ אֶכְלֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם חֲנָם. אוֹף הִכָּא יֵצֵא לְחַפְשֵׁי חֲנָם. דְּהָא עֲבָדָא הוּוּ, וְכַל מַה דְּעָבִיד, חֲנָם הוּוּ, בְּלֹא עוֹל מְלֻכוֹת שָׁמַיִם. וְאִי עַל גַּב דְּחֲנָם הוּוּ עוֹבְדוּהִי יֵצֵא לְחַפְשֵׁי, וְיִהְיֵא לִיהָ נְיִיחָא.

לְבַתֵּר דְּאִיהוּ בְּחֵירוֹ, וְאֲשַׁתְּכַח בִּיהָ נְיִיחָא, יִהְיֵין עֲלֵיהָ עוֹל, מֵהָהוּא אֶתֵר דְּאִפִּיק לִיהָ לְחֵירוֹ. וְאִי בַר נֶשׁ יִסְרֹב לְמִיפִק לְחֵירוֹ, כְּמַה דְּאִתָּא אָמַר וְאִם אָמַר יֹאמֵר הָעֶבֶד אֶהְיֶה אֶת אֲדֹנָי וְגו'. הָא וְדָאֵי פָּגַם לִיהָ לְהָאֵי אֶתֵר, דְּשָׁבִיק עוֹל מְלֻכוֹתָא דְּלְעֵילָא, וְנִטִּיל עוֹל דְּמֵאֲרִיָּה. וְעַל דָּא מַה כְּתִיב, וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל הַדֵּלֶת וְגו'. וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים. אֶל הָאֱלֹהִים סִתְּם. לְגַבִּי הֵהוּא אֶתֵר דְּפָגַם לִיהָ דְּהִכֵּי נָמִי אֱלֹהִים אֶקְרִי. וְלֵאֵן אֶתֵר יִתְקַרִיב לְגַבִּיהָ. אֶל הַדֵּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה. (דף ק"ח ע"ב) בְּגִין דְּהָאֵי אֶתֵר פֶּתַח הוּא דְּלְעֵילָא, וְמְזוּזָה אֶקְרִי, וְהָא אֶתֵמַר. וְכִינֵן דְּאִיהוּ אֶכּוּוֹן לְאַפְגָּמָא לְהָאֵי אֶתֵר, הֵהוּא פְּגִימוֹ אֲשַׁתְּאָר בְּהִדְיָה בִּיהָ בְּגוֹפִיָּה הָדָא הוּא דְּכְתִיב, וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אֲזָנוֹ בַּמְּרָצַע וְעָבְדוֹ לְעוֹלָם. יִהְיֶי עֲבָדָא תַּחוֹת רְגְלֵי דְּמֵאֲרִיָּה, עַד שֶׁתָּא דְּיּוֹבֵלָא.